

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **ArcelorMittal Ostrava a. s.**
sídlem Vratimovská 689, 707 02 Ostrava-Kunčice

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11.2016 č. j. 45271/16/5100-31461-701836,
ve věci daně z převodu nemovitostí

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2016 č. j. 45271/16/5100-31461-701836, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 6. 4. 2017 č.j. 1222223/16/3201-00460-804787, jimž byl vydán platební výměr na daň z převodu nemovitostí ve výši 47 021 340 Kč.
2. V podané žalobě žalobce vymezil tato žalobní tvrzení:
 - mezi žalovaným a žalobcem je spor o výklad pojmu „účast“ a s tím související „zánik účasti“ uvedený v § 20 odst. 6 písm. e) zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 357/1992 Sb.“), a to ve znění platném pro období rozhodné pro stanovení daňové povinnosti žalobce, tj. ke dni 4. 5. 2010;
 - žalobce argumentuje fakticitou své účasti ve společnosti. Fakticitou má na mysli, že společnost TAMEH Holding Sp. z.o.o. (dále jen „TAMEH Holding“) je holdingová společnost, jejíž majetek je tvořen pouze podíly ve společnosti TAMEH Czech s. r. o. (dále jen „TAMEH Czech“) a TAMEH Polska Sp. z.o.o. Společnost TAMEH Holding kromě správy podílů v uvedených společnostech nevykonává žádnou výrobní ani jinou činnost. Žalobce namítá, že prostřednictvím společnosti TAMEH Holding, která vlastní obchodní podíl ve společnosti TAMEH Czech ovlivňuje činnost společnosti TAMEH Czech, z čehož dovozuje svoji účast v této společnosti. Odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 7. 2004, č. j. 2 Afs 32/2003-58, z níž vyvozuje, že „zánik účasti“ je pro účely zákona č. 357/1992 Sb. obsahově odlišný od „zániku účasti“ ve smyslu § 148 a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“). Dále žalobce vychází z rozhodnutí NSS ze dne 16. 8. 2006, č. j. 1 Afs 25/2006-60, z něhož dovozuje, že převodem obchodního podílu nemusí nutně zaniknout účast na společnosti, pokud zůstává něco, co by mohlo být předmětem účastenských práv ve společnosti;
 - žalobce dále zpochybnil argumentaci žalovaného rozhodnutími NSS ze dne 15. 10. 2008, č. j. 5 Afs 62/2008-52, ze dne 13. 11. 2003, č. j. 2 Afs 6/2003-53 a ze dne 20. 7. 2004, č. j. 2 Afs 32/2003-58, která podle něj nedopadají na nyní projednávanou věc, neboť v označených věcech skutkově došlo k převodu obchodního podílu mimo majetkovou sféru daňového subjektu a nezůstala tak zachována žádná práva ani povinnosti vůči původnímu příjemci vkladu. Nepříléhavý je podle žalobce rovněž rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2016, č. j. 6 Afs 300/2014-27, v němž NSS posuzoval zachování podmínek v případě, kdy společník, který vložil nemovitost do společnosti, v době před uplynutím pěti let od vkladu převedl svůj obchodní podíl ze společnosti na banku za účelem zajištění pohledávky

Shodu s prvopisem potvrzuje

a současně na základě smlouvy s bankou nadále vykonával práva spojená s vlastnictvím podílu ve společnosti. Žalobce upřesnil, že v jeho případě nedošlo ani podmíněně k převodu podílu v TAMEH Czech mimo majetkovou sféru žalobce a jeho účast v TAMEH Czech dosud trvá bez přerušení. Ke ztrátě možnosti vykonávat práva a povinnosti vůči TAMEH Czech fakticky nedošlo.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že stěžejním bodem sporu je naplnění podmínek pro osvobození vkladu nemovitostí do základního kapitálu obchodní společnosti od daně z převodu nemovitostí, tedy splnění podmínek vyplývajících z § 20 odst. 6 písm. e) zákona č. 357/1992 Sb. Žalovaný připomněl, že zánikem účasti nelze rozumět jen naplnění podmínek zániku účasti § 148 a násl. obchodního zákoníku (tj. zrušení účasti společníka soudem, vyloučení společníka, dohoda o ukončení), ale faktický stav, kdy společník již není účasten ve společnosti, a to bez ohledu na formu, v níž je faktická účast vyjádřena (obchodní podíl, akcie). Odkázal přitom na rozsudky NSS ze dne 15. 10. 2008, č. j. 5 Afs 62/2008-52 nebo ze dne 20. 7. 2004, č. j. 2 Afs 32/2003-58.
4. Žalobce jako jediný společník společnosti TAMEH Czech (dříve ArcelorMittal EnergyOstrava a. s.), vložil do společnosti TAMEH Czech jako nepeněžitý vklad část podniku oceněného znaleckým posudkem na částku v celkové výši 3 572 000 000 Kč. Součástí podniku byly také nemovitosti, jejichž hodnota byla oceněna na částku 1 567 378 000 Kč. Na základě rozhodnutí žalobce jako jediného společníka společnosti TAMEH Czech byl základní kapitál zvýšen o částku ve výši 3 572 000 000 Kč, na kterou byla oceněna vkládaná část podniku.
5. Žalovaný dále poukázal na ust. § 29 odst. 2 obchodního zákoníku, resp. podle § 8 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřeneckých fondů, v platném znění (dále jen „zákon o veřejných rejstřících“), podle kterého jsou skutečnosti zapsané do obchodního rejstříku účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění. V případě žalobce byla skutečnost o navýšení základního kapitálu do obchodního rejstříku zapsána dne 13. 4. 2010. Žalobce figuroval v obchodním rejstříku jako jediný společník společnosti TAMEH Czech do 30. 12. 2014, kdy došlo k jeho výmazu. Současně s výmazem žalobce jako společníka došlo také k zániku jeho obchodního podílu v hodnotě 100%.
6. Podle § 61 odst. 1 obchodního zákoníku podíl představuje účast společníka ve společnosti a z ní plynoucí práva a povinnosti, proto dojde-li k výmazu společníka, dojde také k zániku jeho obchodního podílu a také jeho účasti ve společnosti. To vše za předpokladu, že společník nezanikl nebo se netransformoval v jinou, tomto případě právnickou, osobu. V případě žalobce žádná taková skutečnost nenastala. Podle výpisu z obchodního rejstříku žalobce jako samostatná právnická osoba stále existuje. Jejím jediným akcionářem je společnost ArcelorMittal S.A., L-1160 Luxembourg, 24-26 Boulevard d'Avranches, Lucemburské velkovévodství, registrační číslo: B82454, právní forma: akciová společnost.
7. Novým společníkem společnosti TAMEH Czech s obchodním podílem v hodnotě 100% se stala od 30. 12. 2014 společnost TAMEH Holding, tedy subjekt zcela odlišný od žalobce. Žalovaný považuje za nesporné, že účast žalobce ve společnosti TAMEH Czech zanikla

Shodu s prvopisem potvrzuje

k datu 30. 12. 2014. O zániku účasti vkladatele přitom není vzhledem k ustálené judikatuře pochyb.

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s. ř. s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s. ř. s.).
10. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že na základě „Smlouvy o převodu části podniku za účelem vkladu do základního kapitálu“ ze dne 18. 3. 2010 (dále jen „smlouva“) žalobce vložil do společnosti ArcelorMittal Energy Ostrava a. s. (ode dne 12. 12. 2014 společnost TAMEH Czech) jako nepeněžitý vklad část podniku, a to samostatný organizační útvar označovaný jako „Závod 4 – Energetika“. Hodnota vkládané části podniku byla oceněna znalcem podle § 59 odst. 2 obchodního zákoníku, ve znaleckém posudku č. 33-03/2010 částkou v celkové výši 3 572 000 000 Kč. Část podniku tvořily nemovitosti uvedené v příloze č. 2 smlouvy. Podle stejnopisu notářského zápisu N 146/2010, NZ 111/210 sepsaného dne 18. 3. 2010 notářem JUDr. J. K. rozhodl jediný společník společnosti ArcelorMittal Energy Ostrava a. s. společnost ArcelorMittal Ostrava a. s. (tedy žalobce), o zvýšení základního kapitálu z částky 200 000 Kč o částku 3 572 000 000 Kč. Žalobce podal dne 31. 8. 2010 daňové přiznání k dani z převodu nemovitostí, ve kterém uplatnil osvobození od daně z převodu nemovitostí z důvodu vkladu do základního kapitálu. Správce daně prvního stupně vyzval žalobce výzvou č. j. 3213353/15/3201-00460-804787 ze dne 9. 12. 2015 vydanou podle § 89 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění (dále jen „daňový řád“) k odstranění pochybností o trvání vkladatele ve společnosti TAMEH Czech a o sdělení způsobu vypořádání společnosti TAMEH Czech se společníkem ArcelorMittal Ostrava a. s. Dne 14. 12. 2015 obdržel správce daně od žalobce znalecký posudek č. 163-10/2015, ve kterém byla stanovena hodnota nemovitostí vložených žalobcem do společnosti TAMEH Czech ve výši 1 567 378 000 Kč. Správce daně obdržel rovněž dodatečné daňové přiznání, v němž byla výsledná daň z převodu nemovitostí přiznána ve výši 0 Kč. Cena zjištěná nemovitostí byla uvedena na ř. 74 ve výši 1 567 378 000 Kč, po odpočtu ceny nemovitostí osvobozených byla uvedena ve výši 0 Kč, cena sjednaná byla uvedena na ř. 77 ve výši 1 567 378 000 Kč, po odpočtu ceny nemovitostí osvobozených byla uvedena ve výši 0 Kč. Dne 15. 1. 2016 obdržel správce daně vyjádření žalobce k pochybnostem správce daně. Správce daně zaslal žalobci podle § 90 odst. 2 daňového řádu sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností ze dne 7. 3. 2016 č. j. 652748/16/3201-00460-804787, jehož přílohou byl úřední záznam č. j. 659005/16/3201-00460-804787 ze dne 7. 3. 2016. Správce daně výzvou č. j. 9554/17/5100-41454-708892 daně vyzval žalobce k vyjádření ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto seznámení. Žalobce se k výzvě nevyjádřil. Správce daně vyměřil žalobci platebním výměrem ze dne 6. 4. 2016 č. j. 1222223/16/3201-00460-804787 daň z převodu nemovitostí ve výši 47 021 340 Kč. Platební výměr byl žalobci doručen dne 7. 4. 2016. Žalobce podal proti platebnímu výměru dne 9. 5. 2016 odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Shodu s prvopisem potvrzuje

11. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Ostravě, oddíl C, vložka 34833, krajský soud zjistil, že žalobce jako společník společnosti TAMEH Czech (dříve ArcelorMittal Energy Ostrava s. r. o.) byl vymazán dne 30. 12. 2014.
12. Podle ust. § 3 daňového řádu daňová povinnost daňového subjektu vzniká okamžikem, kdy nastaly skutečnosti, které jsou podle zákona předmětem daně, nebo skutečnosti tuto povinnost zakládající. Dnem právních účinků vkladu práva je vymezen okamžik, kdy nastala skutečnost, která je předmětem daně z převodu nemovitostí, a současně i okamžik vzniku daňové povinnosti. Z pohledu daňového řízení je tedy rozhodující ten okamžik, kdy nastaly právní účinky vkladu práva do katastru nemovitostí, tzn., kdy nastaly skutečnosti zakládající daňovou povinnost. V daném případě se tak stalo dnem 4. 5. 2010.
13. Dne 1. 1. 2014 nabylo účinnosti zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí. Tímto zákonným opatřením došlo ke zrušení zákona č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů. Dle přechodných ustanovení tohoto zákonného opatření, konkrétně § 57, pro daňové povinnosti u daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, se použije zákon č. 357/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, a to ke dni právních účinků vkladu práva do katastru nemovitostí.
14. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 357/1992 Sb. je poplatníkem daně z převodu nemovitostí převodce (prodávající); nabyvatel je v tomto případě ručitelem.
15. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 357/1992 Sb. je předmětem daně z převodu nemovitostí úplatný převod nebo přechod vlastnictví k nemovitostem.
16. Podle § 20 odst. 6 písm. e) zákona č. 357/1992 Sb. jsou od daně z převodu nemovitostí osvobozeny vklady vložené do základního kapitálu obchodní společnosti nebo družstva podle obchodního zákoníku nebo podle právního řádu jiného evropského státu (dále jen „vklad“), má-li tato obchodní společnost nebo družstvo sídlo v tuzemsku nebo na území jiného evropského státu. Je-li vkladem nemovitost, osvobození se neuplatní, jestliže do pěti let od vložení vkladu zanikne účast společníka obchodní společnosti nebo člena v družstvu (dále jen „společník“), s výjimkou případu úmrtí společníka, a nemovitost není společníku vrácena. Osvobození zůstává zachováno, dojde-li ke změně obchodní společnosti na veřejné neziskové ústavní zdravotnické zařízení. Osvobození zůstává rovněž zachováno, zanikne-li účast společníka za trvání konkursu, podle soudem schváleného reorganizačního plánu nebo podle soudem schváleného oddlužení. Po dobu těchto pěti let neběží lhůta pro vyměření daně. Zánik účasti ve společnosti nebo členství v družstvu do pěti let od vložení nemovitosti jako vkladu je společník povinen oznámit do 30 dnu ode dne zániku účasti nebo členství místně příslušnému správci daně; součástí tohoto oznámení je i sdělení o způsobu vypořádání.

17. Podle § 27 odst. 1 obchodního zákoníku je obchodní rejstřík veřejný seznam, do kterého se zapisují zákonem stanovené údaje o podnikatelích. Obchodní rejstřík je veden v elektronické podobě.
18. Podle § 29 obchodního zákoníku proti tomu, kdo jedná v důvěře v zápis v obchodním rejstříku, nemůže ten, jehož se takový zápis týká, namítat, že tento zápis neodpovídá skutečnosti. (odst. 1) Skutečnosti zapsané do obchodního rejstříku jsou účinné vůči každému ode dne jejich zveřejnění, ledaže zapsaná osoba prokáže, že třetí osobě bylo provedení zápisu známo dříve. (odst. 2)
19. Podle § 20 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, v platném znění (dále jen „OZ“) je právnická osoba organizovaný útvar, o kterém zákon stanoví, že má právní osobnost, nebo jehož právní osobnost zákon uzná. Právnická osoba může bez zřetele na předmět své činnosti mít práva a povinnosti, které se slučují s její právní povahou.
20. Podle § 66a odst. 7 obchodního zákoníku jestliže jsou jedna nebo více osob podrobeny jednotnému řízení (dále jen „řízená osoba“) jinou osobou (dále jen „řídící osoba“), tvoří tyto osoby s řídící osobou koncern (holding) a jejich podniky včetně podniku řídící osoby jsou koncernovými podniky. Není-li prokázán opak, má se za to, že ovládající osoba a osoby jí ovládané tvoří koncern. Jednotnému řízení lze podrobit osoby i smlouvou (dále jen „ovládací smlouva“). Ovládací smlouvu lze uzavřít i ve vztazích mezi ovládající osobou a jí ovládanými osobami. Osoba, jež je řídící osobou na základě ovládací smlouvy, je vždy ovládající osobou; ustanovení odstavce 3 se v tomto případě nepoužije.
21. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), v platném znění (dále jen „zákon o obchodních korporacích“) jedna nebo více osob podrobených jednotnému řízení (dále jen „řízená osoba“) jinou osobou nebo osobami (dále jen „řídící osoba“) tvoří s řídící osobou koncern.
22. Krajský soud považuje vzhledem ke zjištěnému skutkovému stavu a ustálené judikatuře za nesporné, že účast žalobce ve společnosti TAMEH Czech zanikla k datu 30. 12. 2014. Skutečnost, že vzájemný vztah žalobce a společnosti TAMEH Czech po tomto datu je vztahem ovládající a ovládané osoby (§ 66a odst. 7 obchodního zákoníku a § 79 odst. 1 zákona o obchodních o obchodních korporacích) nic nemění na tom, že došlo k převodu celého obchodního podílu žalobce na nově vzniklý subjekt TAMEH Holding a žalobce ve smyslu obchodního zákoníku přestal být společníkem TAMEH Czech, do jejíhož majetku byly nemovitosti vloženy. Je-li ve smyslu ust. § 61 odst. 1 obchodního zákoníku účast společníka ve společnosti určena jeho podílem na obchodním majetku společnosti, pak v posuzované věci žalobce převedením celého svého majetkového podílu převedl současně i svá práva a povinnosti vztahující se k jeho podílu, tedy i k účasti ve společnosti. V takovém případě se osvobození od daně z převodu nemovitostí u vkladu vloženého podle zvláštního zákona do obchodní společnosti podle § 20 odst. 6 písm. e) zákona č. 357/1992 Sb. neuplatní, neboť do pěti let od vložení vkladu zanikla účast společníka v obchodní společnosti.
23. V posuzované věci je spornou právní otázka výkladu pojmu „zanik účasti společníka obchodní společnosti“ ve smyslu ust. § 20 odst. 6 písm. e) zák. č. 357/1992 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje

24. Žalovaný svůj výklad označeného ustanovení opřel o znění zákona, skutkový stav vycházející z údajů z obchodního rejstříku a judikaturu správních soudů týkající se této právní otázky.
25. Žalobce v podané žalobě svůj výklad založil na fakticitě v širším smyslu, když dle vlastního tvrzení neztratil vliv ve společnosti TAMEH Czech, který uplatňuje v rámci ovládání holdingové struktury, což je podle něj srovnatelné s postavením společníka společnosti. Žalobce argumentačně částečně použil shodnou judikaturu jako žalovaný, kterou však vyložil způsobem podporujícím jeho vlastní, a tedy ve vztahu k žalovanému opačnou argumentaci.
26. Ve smyslu ust. § 20 odst. 6 písm. e) zák. č. 357/1992 Sb., upravujícího osvobození od daně z převodu nemovitostí se osvobození neuplatní, jestliže do pěti let od vložení vkladu zanikne účast společníka v obchodní společnosti nebo člena v družstvu. Označené ustanovení vlastní definici zániku účasti neobsahuje, a proto je nutno podle obecných výkladových zvyklostí jako zánik účasti chápat to, co je zánikem účasti podle obecného právního předpisu. Touto otázkou se zabýval již NSS v rozsudku ze dne 16. 8. 2006 č. j. 1 Afs 25/2006-60, kde vyslovil, že *pojem zániku účasti společníka v obchodní společnosti se z hlediska zákona č. 357/1992 Sb. vztahoval na všechny případy, kdy určitá osoba přestala být společníkem jakékoliv obchodní společnosti, a nikoliv pouze na důvody zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným, které byly obsaženy v ustanoveních § 148, § 149 a § 149a obchodního zákoníku. Navíc ustanovení § 20 odst. 6 písm. e) zákona č. 357/1992 Sb. upravovalo výjimku ze ztráty osvobození od daně z převodu nemovitostí, kterou bylo úmrtí společníka obchodní společnosti, přičemž tento důvod zániku účastníka ve společnosti s ručením omezením nebyl ve zmiňovaných ustanoveních obchodního zákoníku obsažen. Zánik účasti společníka v obchodní společnosti zahrnoval všechny zákonem stanovené důvody, při nichž dosavadní společník toto postavení v obchodní společnosti pozbyl. Nebylo proto rozhodné, jestli společník měl například při zániku účasti ve společnosti nárok na vypořádací podíl, neboť z žádného zákonného ustanovení nešlo dovodit, že teprve při vzniku tohoto nároku docházelo ke ztrátě osvobození od daně. Krajský soud se s citovanými závěry NSS plně ztotožnil, když neshledal žádné skutkové či právní důvody, pro které by se měl v posuzované věci od nich odchýlit. Pro úplnost dodává, že tyto závěry jsou aplikovatelné také na nyní platnou právní úpravu zániku účasti účastníka ve společnosti (OZ, zákon o obchodních korporacích). Podle výpisu z obchodního rejstříku účast žalobce ve společnosti TAMEH Czech skončila dnem 30. 12. 2014. Tuto skutečnost žalobce z formálně právního hlediska nijak nezpochybňuje. Namítá však, že účast ve společnosti nelze chápat jen formálně jako stav, kdy je vkladatel společníkem ve společnosti, ale rozhodující je faktická stránka vztahu obou subjektů. Žalobce přitom považuje za rozhodující, že vzhledem ke svému postavení ve společnosti TAMEH Holding realizuje faktickou účast ve společnosti TAMEH Czech.*
27. Krajský soud tento názor žalobce nesdílí.
28. Žalobcem popisované skutečnosti, tj. jako vliv na společnost TAMEH Czech prostřednictvím společnosti TAMEH Holding, nemohou mít vliv na splnění zákonem jednoznačně vymezené podmínky nároku na osvobození, a to dodržení pětileté účasti ve

Shodu s prvopisem potvrzuje

společnosti TAMEH Czech. Žalobce přestal být společníkem společnosti TAMEH Czech před stanovenou lhůtou pěti let od vložení vkladu. Podle názoru krajského soudu váže zákon podmínku osvobození od daně z převodu nemovitostí na přímé účastenství ve společnosti, neboť výslovně formuluje nezbytnost účasti „společníka“ v obchodní společnosti. Tohoto postavení žalobce jednoznačně pozbyl dnem 30. 12. 2014. Na této skutečnosti nic nemění, že prostřednictvím svého postavení v holdingu žalobce dle vlastního tvrzení společnost TAMEH Czech ovládá. Mezi postavení společníka obchodní společnosti a ovládání společnosti prostřednictvím postavení zaujímaného v holdingu nelze podle krajského soudu klást rovnítko. Holding jako specifická forma podnikatelského seskupení se vyznačuje mimo jiné tím, že jednotlivé společnosti, které jsou v něm integrovány a provázány ekonomickými zájmy, jsou formálně právně vzato samostatnými právníckými osobami. Ke vzniku podnikatelských seskupení, jaká popisuje žalobce, vedou různé ekonomické důvody, z nichž převládajícím je snaha po vytváření větších ekonomických celků, které jsou ale současně pružné a jejich činnost je efektivní, takže mohou úspěšně čelit vzrůstající konkurenci. Dalším důvodem je také snaha eliminovat riziko spojené s podnikatelskou činností, popř. rozložit toto riziko tak, aby jeho případné nepříznivé důsledky byly co nejmenší. Charakter vztahu seskupených osob, který vyděluje tuto skupinu vztahů z ostatních vztahů spolupráce podnikatelů a dovoluje, aby se na ně pohlíželo jako na ucelenou skupinu, je specifický. Holding neboli koncern byl do 31. 12. 2013 upraven v § 66a obchodního zákoníku. Od 1. 1. 2014 je rámcově upraven v § 71–91 zákona o obchodních korporacích. Pro holding je charakteristické to, že jedna obchodní společnost (holdingová neboli mateřská společnost) prostřednictvím vlastnictví rozhodujícího kapitálového podílu nebo na základě jiných skutečností ovládá a usměrňuje jinou společnost nebo více společností. Jednotlivé obchodní společnosti se stávají součástmi větších ekonomických celků, v nichž jsou pevně integrovány a vázány na zájmy těchto celků, avšak z hlediska formálně právního zůstávají samostatnými právníckými osobami. Všechny obchodní společnosti, které tvoří holding, jsou tedy právně samostatnými subjekty. Proto, pokud žalobce z titulu svého postavení v holdingové struktuře ovlivňuje společnost TAMEH CZECH, nenahrazuje tato míra faktického vlivu postavení společníka, jehož míru účasti vyjadřuje výše podílu ve společnosti.

29. Krajský soud se rovněž zabýval odkazy žalobce na judikaturu NSS, ale v označených rozhodnutích nenašel nic, co by podporovalo právní argumentaci žalobce. V rozsudku sp. zn. 2 Afs 32/2003 NSS posuzoval dopad zániku účasti akcionáře v akciové společnosti na osvobození od daně z převodu nemovitostí dle ust. § 20 odst. 6 písm. e) zák. č. 357/1992 Sb. a dospěl k závěru, že nepředstavuje žádný rozdíl oproti zániku účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným. Závěry tohoto rozsudku jsou tak konzistentní např. s výše citovaným rozsudkem NSS sp. zn. 1 Afs 25/2006. V rozsudku sp. zn. 1 Afs 25/2006 NSS shodně vyslovil, že převedl-li společník na dalšího společníka společnosti celý svůj obchodní podíl, jež představoval jeho účast ve společnosti, převedl i práva a povinnosti a jeho účast ve společnosti tak skončila, neboť zák. č. 357/1992 Sb. hovoří obecně o zániku účasti společníka v obchodní společnosti. Lze tedy shrnout, že judikatura správních soudů k právní otázce zániku účasti společníka ve společnosti v kontextu ust. § 20 odst. 6 písm. e) zák. č. 357/1992 Sb. je dlouhodobě konstantní. Proto má krajský soud za příléhavé také odkazy žalovaného na jednotlivá rozhodnutí NSS tak, jak byly uvedeny v napadeném rozhodnutí i vyjádření k žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje

30. Závěrem krajský soud shrnuje, že pro přiznání osvobození od daně z převodu nemovitostí je nezbytné, aby byly současně splněny všechny zákonem stanovené podmínky ke dni vzniku daňově právního vztahu. V případě, že nebyla splněna jedna ze zákonných podmínek, není možno toto osvobození přiznat. Žalobce pozbyl před uplynutím 5 let od vložení nemovitostí do majetku TAMEH CZECH postavení společníka této společnosti, čímž nedodržel jednu ze zákonných podmínek pro osvobození od daně z převodu nemovitostí.
31. Na základě uvedené právní argumentace krajský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v soudním řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava dne 27. února 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje